

Hlas farnosti

ročník
XXXI.
č. 29
21. 7. 2024

Informačný týždenník Rímskokatolíckej farnosti Banská Bystrica – mesto

(Svätojakubská) púť je symbolom celoživotného putovanie

Ježiš posielala apoštolov: „Chod'te do celého sveta a hlásajte evanjelium všetkému stvoreniu...“ S týmto poslaním sa dostáva aj apoštol sv. Jakub (alebo aspoň jeho ostatky) až do Compostely, až na „Finisterra“ (kraj zeme) a stáva sa svätým orodovníkom všetkých pútnikov. No a vo veľmi širokom význame tu na zemi teda i patrónom celej Cirkvi – celého putujúceho Božieho ľudu.

Putovanie súvisí so strateným rajom, ktorý predstavoval pre človeka domov v plnom slova zmysle: Adam žil v obšťastňujúcej zhode so svojou manželkou, s prírodou a hlavne s Bohom i so sebou samým. Prejavom nedôvery a neposlušnosti voči Bohu človek tento domov stráca a v celých jeho dejinách sa objavuje putovanie, poháňané túžbou po obnovení vzťahu s Bohom, blíznymi, prírodou i so sebou samým.

Putovaním človek naznačuje svoje vnútorné smerovanie, hoci sa opätovne musí vrátiť do reality. Kvôli putovaniu ľudia dokážu zanechať všetko – rodinu, majetok, prácu i vlasť, zostávajú úplne chudobní, prijímajú námahu a nebezpečenstvá cesty, aby v náboženskom celi putovania našli, vyprosili si obnovenie všetkých týchto vzťahov, aby tak v sebe posilnili vedomie podstatného významu týchto vzťahov a takto duchovne posilnení sa vrátili do svojej bežnej reality a vniesli do nej aspoň niečo z týchto vzťahov.

V dejinách putovania má významné miesto postava Abraháma. Vydáva sa nie na hocikakú púť, lež oslovený tajomným Božím hlasom odchádza zo svojho bydliska s príbuznými i so stádami vo viere, že tento tajomný Boh mu dá nájsť to, čo mu sľúbil: novú vlasť a veľké potomstvo. Na konci celoživotného putovania bol stále ešte cudzincom v Palestíne a hoci mal viacero synov z vedľajších manželiek, mal iba jediného potomka – nositeľa Božieho prisľúbenia: Izáka.

Izák i ďalší nositelia prisľúbení, ktoré dal Boh Abrahámovi boli tiež cudzinci v zemi, kde bývali a z rozličných dôvodov boli pútnikmi. Ich potomstvo sa v Egypte rozrástlo na národ a Boh ich vyvádza smerom do zeme, ktorú prisľúbil Abrahámovi. Izraeliti sa stávajú na púšti putujúcim Božím ľuďom, počas ich putovania Boh prejavuje svoju prítomnosť medzi nimi zázrakmi, ktorými sa o nich stará, vedie ich prostredníctvom Mojžiša, dáva im svoje zákony a napokon im dáva do vlastníctva zaslúbenú zem. Dávid a Šalamún vytvárajú viditeľné miesto prítomnosti Boha vo svojom ľude tým, že pripravili a postavili chrám v Jeruzaleme. Práve tento chrám sa stáva cieľom každoročných pútí, ktoré mali udržiavať a prehľbovať vieru ľudu a pomáhať mu v živote podľa Božej vôle.

Tento duchovný pohyb dosahuje svoje naplnenie narodením Ježiša Krista, ktorý sa stáva živým Božím chrámom, pretože v ňom bol uprostred svojho ľudu prítomný Boh osobne. Ježiš sa sám nazýva chrámom, ktorý keď ľudia zboria, On ho vybuduje za tri dni. To sa stalo Jeho smrťou na kríži a zmŕtvychvstaním. Týmto udalosťami a zoslaním Ducha Svätého vytvára Ježiš z ľudí, ktorí v Neho uverili, nový Boží ľud, uprostred ktorého je On prítomný až do skončenia sveta a ktorý vedie prostredníctvom svojich apoštolov a ich nástupcov. Tento nový ľud, Cirkev, sa stáva putujúcim spoločenstvom, ktoré je na svete, vo svojich krajinách a bydliskách ako v cudzine a smeruje do večnej vlasti. Pre kresťana je každý deň putovaním za Kristom, hoci to nemusí byť fyzické kráčanie k nejakému cieľu.

V živote Cirkvi sa prejavujú tri druhy fyzického putovania. Prvým je uskutočňovanie poslania, daného Kristom: „Chod'te do celého sveta a hlásajte evanjelium všetkému stvoreniu...“ Misijné cesty apoštolov, ich spolupracovníkov a pokračovateľov, misionárov všetkých čias. Akí to boli a dodnes sú pútnici?! Ďalšou formou putovania boli a sú návštevy miest spojených so životom Ježiša Krista, apoštolov a svätcov, či miesta nadprirodzených úkazov, ako sú napríklad mariánske

zjavenia. Medzi takéto pútnické ciele patrí aj Santiago de Compostela. A napokon – najmä v minulosti, mali púte charakter pokánia. Kajúcnici dostávali za ťažké hriechy ako pokánie vykonanie si púte do Svätej Zeme či na iné posvätné miesta. Pútnické miesta zohrávali a zohrávajú dôležitú úlohu tak v oblasti duchovného života ľudí, ale aj v oblasti kultúrnej, národnej i medzinárodnej.

Pre mnohých ľudí dnes sa putovanie stáva určitým druhom turistiky. Nechýbajú ľudia, ktorí sa až príliš venujú púťam a putovaniu. Na túto tému sa vyjadril už stredoveký autor Nasledovania Krista, Tomáš Kempenský, slovami: „Tí, čo mnoho putujú, málokedy bývajú svätejší.“ Pre kresťana je ale púť a pútnické miesto určitým symbolom celoživotného putovania a smerovania k večnému cieľu. O tomto celi hovorí sám Ježiš Kristus: „V dome môjho Otca je mnoho príbytkov... Idem vám pripraviť miesto... Cestu, kam idem, poznáte... Ja som cesta, pravda a život.“ Podstatné teda nie je fyzické putovanie, ale nasledovanie Krista svojím myslením a konaním všade, kde sa nachádzame. A pretože plnenie nášho povolania, našich povinností je pre nás Božou vôľou, prílišné venovanie sa putovaniu (alebo aj iným záujmom...) by nás mohlo robiť nevernými nášmu životnému povolaniu.

Kedy a ako môžeme dosiahnuť cieľ nášho životného putovania? Predovšetkým treba, aby sme žili ako Kristovi nasledovníci – inšpirovaní a podporovaní príkladom a orodovaním tých, čo toto putovanie príkladne zvládli – svätých – až do konca života. Ježiš sám hovorí: „Kto vytrvá do konca, bude spasený.“ Dosiahnutie raja – plného spoločenstva s Bohom, zhody a lásky s ľuďmi v obnovenom svete – to bude pre nás Boží dar, ktorý dostaneme pri druhom Kristovom príchode.

Pre skúsenosť putovania však nemusíme chodiť ďaleko. Cirkev nám ponúka aj liturgické prejavy putovania – procesie, kráčanie k svätému prijímaniu ale i samotné vydanie sa na cestu z našich príbytkov do domu Božieho na slávenie Eucharistie. Kiež nás teda orodovanie patróna pútnikov sv. Jakuba vedie k tomu, aby sme boli pútnikmi – ľuďmi, ktorí vedia, kam idú a ktorí k tomu cieľu aj dôsledne kráčajú a aby sme odolali pokušeniu tuláctva – života pre provizórne a dočasné ciele.

(Zdroj: príspevok Mons. Rábeka na konferencii o Svätajakubskej ceste; skrátené a upravené)

OZNAMY NA 16. NEDEĽU V CEZROČNOM OBDOBÍ

22. 7.	Pondelok	Sv. Mária Magdaléna, sviatok
23. 7.	Utorok	Sv. Brigita, rehoľníčka, patrónka Európy, sviatok
25. 7.	Štvrtok	Sv. Jakub, apoštol, sviatok
26. 7.	Piatok	Sv. Joachim a Anna, rodičia preblahoslavenej Panny Márie, spomienka
27. 7.	Sobota	Sv. Gorazd a spoločníci, spomienka
28. 7.	Nedeľa	SEDEMŇASTA NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ

Ostatné dni sú férie.

- Pripomíname, že počas prázdnin svedáme pol hodiny pred večernými svätými omšami, teda od 16.00 do 16.25 hod. V doobedňajších hodinách sa počas týždňa svedáva v Katedrále. Prosíme, aby ste sa podľa toho zariadili a vopred ďakujeme za pochopenie.
- Budúcu nedeľu je **4. svetový deň starých rodičov a seniorov**, ktorý ustanovil pápež František v roku 2021 na štvrtú júlovú nedeľu, pri príležitosti spomienky sv. Joachima a Anny.
- Blíži sa sviatok sv. Krištofa, patróna motoristov a cestujúcich (27. 7.) Pri tejto príležitosti organizuje farnosť Ul'anka **požehnanie motorových vozidiel**, ktoré sa uskutoční budúcu nedeľu 28. 7. o 15.00 hod. na parkovisku pri Kolibe sv. Krištofa.

Úradné hodiny farskej kancelárie: Pondelok, Streda, Piatok: 9.00 – 11.45 h. Utorok, Štvrtok, Piatok: 17.15 – 18.00 h.	tel.: 048 / 412 45 31 mobil: 0911 880 298 web: www.bbместо.fara.sk e-mail: fara.bb.место@gmail.com	Elektronický zvonček:
© Vydáva Rímskokatolícka cirkev, Farnosť Banská Bystrica – mesto, Námestie Štefana Moysesova I. Ako týždenník distribuovaný bezplatne. Uzávierka v piatok o 9.00 hod. Reg. č. OMT-OÚ 3/94. Náklad 320 ks.		